

Heilige ruimte

Geliefd mens,

Wat is heilig voor jou? Is dat een plek, een gevoel, een samenzijn? Waar ga jij naartoe als je zoekt naar rust, betekenis of verbinding? Misschien is het een hofje in de drukke stad, het bos, een oude kerk of een stille kamer in je huis. Misschien is het juist een plek in jezelf die je niet kunt aanwijzen op een kaart, maar die je wel kunt voelen als je durft te vertragen en te luisteren.

Al eeuwen zijn mensen op pad gegaan - soms letterlijk, soms innerlijk - op zoek naar heilige ruimte; van de karavaanroutes door de woestijn tot de pelgrimswegen naar Santiago de Compostela. Deze reizen verhalen allemaal van hetzelfde verlangen: een verlangen naar heel worden, richting en verbondenheid. Soms ontstaat zo'n heilig moment spontaan: tijdens een wandeling waarin je geraakt wordt door het geluid van een specht, door een kind dat onvoorwaardelijk in je armen kruipt of door een lied dat je precies op het voor jou juiste moment raakt.

*'Als ik mij alleen en eenzaam voel / ga ik altijd kijken naar de zee / En met alle schepen op haar rug / Vaar ik in gedachten mee... / Een met de zee.'*¹

Een met de zee, met de beweging van het leven zelf. Misschien is dat wel de kern van heiligheid: het besef dat we deel zijn van een groter geheel, van een stroom waarin we komen en gaan, zoals 'het water dat verdampt, regen wordt, rivier, en weer terugstroomt naar zee. We stromen allen in dezelfde bron, maken ons los en vloeien weer terug.'² Soms voelt het leven groter dan wijzelf zijn. Heilige ruimte is dan iets wat ons overstijgt; vanuit dat perspectief kan er vrede ontstaan met situaties in je leven, in jou.

Het vraagt moed om naar een heilige plek te gaan. Het betekent soms dat je stilvalt, geconfronteerd wordt met oude overtuigingen of pijnlijke ervaringen uit het verleden. Oordelen over jezelf of anderen kunnen de toegang tot die heilige ruimte blokkeren. Toch ligt daar ook een uitnodiging: ben je veilig bij jezelf? Kun je jezelf liefdevol aankijken in de spiegel, met alles wat je bent en alles wat je (nog) niet bent? Hier ligt een toegangspoort naar innerlijke vrede.

In die ontmoeting met jezelf ligt ook de sleutel tot de ontmoeting met de ander. Heilige ruimte ontstaat niet alleen in afzondering. Juist daar waar mensen hun verhalen delen over wat voor hen heilig is - hun rituelen, symbolen, waarden - kan iets nieuws ontstaan: een gedeelde ruimte van wederzijds begrip, compassie en verbinding.

Wat voor jou heilig is, hoeft dat voor een ander niet te zijn. Een kerk, een stadion, een concertzaal, een keuken vol herinneringen. Heilige plekken zijn persoonlijk én relationeel. Soms kunnen ze gedeeld worden, soms kun je enkel respectvol naast elkaar staan. Want pas als we oog hebben voor elkaars heiligheid, ontstaat er ruimte om werkelijk te verbinden. Dan groeit er gemeenschap. Niet door te uniformeren, maar door te erkennen wat van waarde is voor de ander, ook als je het zelf anders ervaart. De interreligieuze ontmoeting is hierin essentieel. Ieder mens draagt een unieke toegangspoort tot het heilige in zich. Wanneer we die poorten openen voor elkaar, ontdekken we mogelijk universele verlangens: naar liefde, rechtvaardigheid, vrede. Die ontmoeting vraagt om moed en kwetsbaarheid. Ze nodigt ons uit om het idee los te laten dat onze eigen waarheid dé waarheid is.

Misschien is dat de opdracht van deze tijd: te midden van alle ruis zoeken naar betekenis. Niet op zoek naar absolute zekerheden - want *'If there was only certainty, and no doubt, there would be no mystery'*³ – maar juist in het mysterie durven leven. In het niet-weten, het zoeken, het luisteren. Heilige ruimte ontstaat waar mensen met aandacht leven. Daar kunnen we ademen. Daar vinden we richting. En misschien ook: vrede.

Wij dragen allen een eeuwenoud verhaal met ons mee waarin mensen vóór ons hun weg zochten. Soms struikelend, soms vastberaden, maar altijd op zoek naar betekenis. In die geschiedenis zijn wij opgenomen. Dat kan troost geven, maar vraagt ook om verantwoordelijkheid. Want hoe willen wij verdergaan? Het sterkt ons dat er velen vóór u en ons waren, die ons dit hebben voorgedaan. Het geeft ons de moed om ons pad te blijven bewandelen en nieuwe wegen te verkennen. Moedig op weg, naar vrede die de wereld zo hard nodig heeft.

Met een hartelijke groet,

Graag uw zuster en broeder,
Jill Eekhart en Hans Bleijerveld

Aandacht voor hen die ons zijn voorgegaan.

Op 15 augustus staan we stil bij het einde van de Tweede Wereldoorlog en worden alle slachtoffers herdacht van de oorlog tegen Japan en de Japanse bezetting in voormalig Nederlands-Indië.

¹ Eerste alinea van het lied *De Zee* - John Ewbank/Trijntje Oosterhuis, via: <https://www.musixmatch.com/lyrics/Trijntje-Oosterhuis/De-Zee-Live>

² Susan Smit: *Alles wat beweegt*, uitgever Lebowski, 2024

³ Citaat uit de film *Conclave*. Vrij vertaald: Als er alleen maar zekerheid zou zijn en geen twijfel, zou er geen ruimte voor mysterie zijn